

Economia capitalistă

Val

Se spune că-ntr-o țară, cum sunt atâtea-n lume,
Cu oameni minunați, la fel ca-n România,
Săraci și amărâți, dar puși mereu pe glume,
S-a inventat ceva, salvând economia,

Și cum am menționat, având ei mintea brici,
Savanți, cercetători, cu diplome sadea,
Facură din rahat, cum dracului, un bici,
Lucrat profesional, care mai și pocnea!

De-au dat navală mii și mii de investitori,
Mergea economia, și bursa era sus,
Nici aur, nici petrol, chiar producând furori,
Ajunse-orice rahat, cel mai cătat produs,

Că bice se vindeau, la moda fi'nd pe-atunci,
Cum ar fi trebuit să fie și-azi la noi,
Pentru parlamentari, când dorm adânc, pe brânci,
Să ii trezim pocnind din bici pe lângă boi...

Și-a mers excepțional această treabă mare,
Vreo câțiva anișori, profit sută la sută,
Veneau dolarii-n val, curgeau ca din căldare,
Până-ntr-o zi, în zori, când începu să pută,

Căci banii cum veneau, o luau pe o cărare,
De nu înțelegea niciun juristconsult
Cum oare ajungeau la câțiva-n buzunare,
Iar lumea sărăcea din zi în zi mai mult...

Pân-a-nceput să pice, când nu se așteptau,
Și bursa, și moneda, industria sublimă,
Nu din motiv că bice nu se mai căutau,
Ci, nu se mai găsea, nicicum... materie primă!

Valeriu Cercel